

§ 9.

Vragerformænd og Vragere straffes for Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser i Henhold til den almindelige Straffelov.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1913.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lovforslagets Tilblivelse skyldes dels en gennem Udenrigsministeriet sket Henvendelse til Justitsministeriet fra et italiensk Handelshus i Genua og dels en gennem Handelsministeriet til Justitsministeriet indsendt Henvendelse fra forskellige københavnske Grosserere.

I begge Henvendelser udtales det, at Vragningen af Fisk, saaledes som den for Tiden foretages paa Færøerne, er skødesløs og upaalidelig, og at de spanske og italienske Købere klage over, at den Vare, der leveres dem, aldeles ikke svarer til, hvad de har købt og som oftest allerede betalt for.

Justitsministeriet har herefter anmodet Amtmanden over Færøerne om at forelægge Lagtinget Sagen til Betænkning, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet, om der ikke maatte være Anledning til paa Færøerne at indføre en lignende tvungen Vragning, som der er indført paa Island ved Lov af 9. Juli 1909.

Paa Island har Forholdet, efter hvad der oplyses i det til Grund for den nu-gældende Lov liggende Lovforslag, udviklet sig saaledes, at der ifølge Forslag fra Grosserersocietetet i København og Købmandsraadet i Reykjavik paa Finansloven for 1904—05 blev bevilget Penge til Lønning af 2 Vragerformænd ved Fiskeeksporten. Efter at der i 1904 var beskikket 2 Vragerformænd, og de havde været i Spanien og Italien for at erhverve sig Kendskab til Markedet for Klipfisk fra Island, blev der samme Aar udstedt Arbejdsregulativer for dem. Herved blev der

ikke paalagt nogen Pligt til at lade den Fisk, der udførtes, vrage, men det blev overladt Eksportørerne selv at træffe Bestemmelse om, hvorvidt de vilde lade Vragerne udføre Vragning af deres Fisk og udstede en Attest herom. Vragene blev dog meget benyttede ved Klipfiskeeksporten, navnlig i Reykjavik og andre Steder ved Faksebugten.

Den Klipfisk, der blev underkastet Vragning af disse Mænd, opnaaede ifølge den islandske Regerings Opfattelse snart Anseelse i Spanien og Italien, og det islandske Ministerium har endog modtaget et Andragende fra nogle Købmænd i Spanien, hvori de fremhævede Ønskeligheden af, at al Klipfisk, der udførtes dertil, ledsagedes af Vragerattester, udstedte af lovlig beskikkede Vragerformænd.

Skønt Vragerne, som fremhævet, i ikke ringe Udstrækning blev benyttede, blev der dog alligevel i de følgende Aar til Spanien og Italien udført ikke ringe Mængder af Klipfisk, som ikke var bleven underkastet Vragning, navnlig fra Udførselshavnene paa Vestlandet. Eksportørerne fandt vistnok Kravene med Hensyn til første Klasses Klipfisk, Varens Udskibning og Stuvning i Fragtbaadene lidt strenge.

Den islandske Regering ansaa det imidlertid for uheldigt, at Eksportørerne saaledes kunde unddrage sig Vragningen og endog sælge Klipfisk paa Markedet som første Klasses Vare, selv om den i Virkeligheden slet ikke var det; dette mente man kunde skade den islandske Klipfisks Anseelse i det hele taget og dermed og